

INFORMATOR

LUTERANÓW LUBELSKICH

Nr 6 grudzień 2013 - styczeń 2014

*„Prostujmy swoje drogi,
Adwentu nadszedł czas,
Bóg daje pokój błogi,
Bóg Chrystus wzywa nas
I mówi: Idę już. Przyjdź,
Panie, przyjdź wołamy.
Otwarte już serc bramy,
w nich dary swoje złoż.”*

śł. ks. Leopold Otto, ŚE 343

Od Redakcji

Szanowni Państwo, Drodzy Czytelnicy,

mija pierwszy pełny rok, odkąd wydajemy nasz Informator. Mamy nadzieję, że trwale zadomowił się już w parafialnej przestrzeni, znajdujące się w nim teksty są dla Państwa interesujące, a zawarte wiadomości i ogłoszenia pozwalają Państwu na bieżącą orientację w sprawach Parafii. Tym niemniej nieustannie prosimy o wszelkie uwagi, zarówno co do publikowanych treści, jak i co do tego, o czym chcielibyście Państwo poczytać. Tak samo zachęcamy do publikowania własnej twórczości, w tym wspomnień. Materiały historyczne lub archiwalne będziemy chcieli publikować na bieżąco.

Życzymy miłej lektury.

Wszystkim naszym Czytelnikom, życzymy błogosławionych Świąt Narodzenia Pańskiego, spędzonych w dobrej, rodzinnej, pełnej spokojnej refleksji atmosferze. Mamy też nadzieję, że nadchodzący Nowy 2014 Rok będzie dla Państwa rokiem pełnym wszelkiej pomyślności we wszystkich, najdrobniejszych nawet sprawach, a przez cały ten czas będzie Państwu towarzyszyć świadomość, że wszystko możemy w tym, który nas wzmacnia, w Chrystusie (Flp 4,13).

Redakcja

Słowo od Rady Parafialnej

W miesiącach jesiennych Rada spotkała się na zebraniach dwukrotnie: 1. października oraz 5. listopada. Podczas posiedzeń podsumowaliśmy przeprowadzony w wakacje remont mieszkania Proboszcza, a także omawialiśmy sprawy bieżące. W najbliższym czasie szczególnej uwadze planujemy poddać teren naszego cmentarza przy ul. Lipowej. Wiąże się to z przeprowadzoną w części inwentaryzacją grobów, którą mamy zamiar kontynuować, ale i z uporządkowaniem spraw prawno-finansowych. W ramach posiadanych środków finansowych będziemy chcieli przystąpić do renowacji wybranych zabytkowych nagrobków. Tegoroczna kwesta na ten cel, przeprowadzona na naszym cmentarzu w dniach 1-2 listopada, przyniosła 1.492 zł wptywu. Serdecznie dziękujemy zarówno ofiarodawcom jak i wszystkim osobom, które poświęciły swój czas, aby kwestować na ten szczytny cel.

W połowie lutego przyszłego roku (dokładny termin zostanie podany w styczniu), po jednym z niedzielnych nabożeństw, planujemy przeprowadzenie corocznego, sprawozdawczego Zgromadzenia Parafialnego. Wszystkich parafian już dziś serdecznie na nie zapraszamy i przypominamy, że prawo do udziału w Zgromadzeniu mają wszyscy parafianie, natomiast prawo do głosowania na nim - tylko parafianie mający opłaconą składkę parafialną. Termin opłacenia składki za dany rok upływa w zasadzie z końcem grudnia, z tym, że przyjmujemy wpłaty jeszcze do końca stycznia. Osoby, których sytuacja materialna jest trudna, mogą złożyć do Rady Parafialnej podanie o zwolnienie z obowiązku płacenia składki. Jeżeli chcielibyście Państwo przy tej okazji uzupełnić dane osobowe, adresowe lub kontaktowe, które znajdują się w naszej kartotece, prosimy o kontakt.

Wszystkich zainteresowanych zapraszamy również na wyjazd do Istebnej, organizowany przez naszą Parafię - szczegółowe informacje na str. 19 informatora.

ks. Grzegorz Brudny

Święta Bożego Narodzenia

W nim było życie, a życie było światłością ludzi.
(J 1,4)

Drogie Siostry i Bracia w Jezusie Chrystusie!

Jesteśmy u progu najpiękniejszych i najradośniejszych Świąt w roku - Świąt Bożego Narodzenia. Z wielu powodów są one piękne i radosne. Pięknie w tym czasie wyglądają nasze domy i ulice ustrojone świetlnymi iluminacjami i kolorowymi choinkami, pod którymi leżą prezenty. Radosne z głośników płyną dźwięki kolęd. Nasze domy są gruntownie posprzątane, na stołach pojawiają się wyjątkowe potrawy. Rodziny i znajomi odwiedzają się. Jest więcej wolnego czasu. Można odpocząć od pracy, szkoły, od szarej rzeczywistości.

Jest jednak druga strona Świąt, już nie taka piękna i radosna, o której niewiele pamięta. Ukazuje się ona podczas rozmów z pensjonariuszami domów spokojnej starości, lub chorymi leżącymi w szpitalach, lub dziećmi z domów dziecka, albo po prostu z samotnymi ludźmi mieszkającymi na co dzień bez najbliższych. Dla nich właśnie Święta są najtrudniejszym, jeśli nie najtragiczniejszym okresem w roku. Wszyscy naokoło cieszą się, spotykają ze sobą, spędzają wspólnie czas, a o nich jakby wszyscy zapomnieli. Oni pozostają samotni w swoich mieszkaniach, salach szpitalnych, pokojach domów spokojnej starości, sierocińcach. Przed Świętami najczęściej daje się słyszeć z ich ust: „Mnie to się już nie chce żyć”. „Nie mam nikogo”. „Nikt mnie nie odwiedza”. „Nikt mnie nie chce, nikt się mną nie interesuje”. Nie dziwi więc fakt, że właśnie w Święta, wzrasta się liczba samobójstw, lub przynajmniej prób samobójczych wśród tych właśnie ludzi. A tak niewiele, tak naprawdę, naszym sąsiadom, dalszym krewnym, może znajomym - dziś niedołężnym, chorym, samotnym - wystarczy. Jeden telefon, świąteczna kartka, krótkie odwiedziny, może sms, znaczyłyby dla nich tyle co: „pamiętam o tobie”, „myślę o tobie”, „modlę się za ciebie”, „nie jesteś mi obojętny”. Telefon, kartka, czy krótkie odwiedziny stają się dla tych ludzi bezcennymi skarbami, które przechowują w pamięci, przez wiele lat, do których wracają, kiedy robi im się wyjątkowo ciężko i które pozwalają im dalej żyć w sytuacji, w jakiej się znaleźli.

Powróćmy jeszcze do tej pierwszej grupy, o której wspomnieliśmy na początku. Aktywna zawodowo, przeżywająca święta rodzinie, za sto zastawionym stołem, z bogatymi prezentami pod choinką. Czego więcej jej do szczęścia potrzeba? Za tą wspaniałą fasadą szczęśliwości i sukcesu nierzadko kryje się jednak rozczarowanie i pytania: „Po co to wszystko?” „Jaki to ma sens? Jakie znaczenie?”, „Tyle problemów przynosi ze sobą życie, praca, o tyle rzeczy muszę się troszczyć by przeżyć, a w dodatku być dobrze postrzeganym, ocenianym, dostrzeganym i docenianym. I jeszcze te Święta! To całe zamieszanie! Spodziewani goście, wymagane dwanaście potraw na stole, porządki, kolejne obowiązkil!”

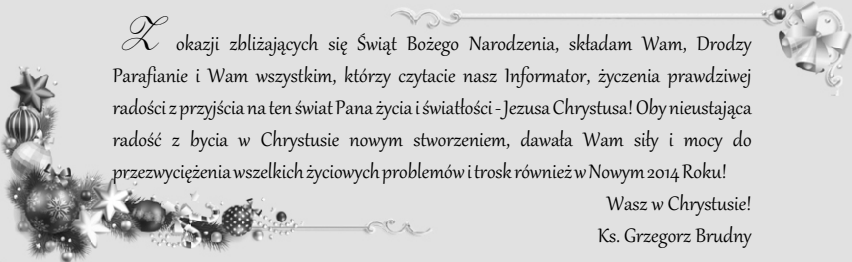
Zarówno w sercach ludzi aktywnych zawodowo i towarzysko, i tych wykluczonych, schorowanych, samotnych, można znaleźć wiele smutku, rozczarowania, żalu, gniewu i pytań skierowanych, szczególnie przed Świętami, do zastanej rzeczywistości. „Jakie ja tak naprawdę prowadzę życie? Czy to w ogóle jest życie, czy może tylko pozory, forma egzystencji?” Niestety, choinkowe lampki, czy nie wiadomo jak bogate iluminacje świetlne, nie są w stanie w pełni odpowiedzieć na te pytania i uczucia, rozproszyc mroku wielu serc i egzystencjalnej troski. Jeśli więc nie one, to co? Kto? jeśli w ogóle?

Krótki fragment Ewangelii Jana, który staje się hasłem biblijnym ostatniego miesiąca Roku, daje nam orientację, i wskazuje na Tego, który nadaje prawdziwy sens nie tylko zbliżającym się Świętom, ale całemu naszemu życiu - wskazuje na Chrystusa! „W nim było życie, a życie było światłością ludzi.”

W Chrystusie nie tylko było, ale jest życie, droga Siostró i Bracie! W Chrystusie była i jest światłość dla Ciebie gdziekolwiek byś się nie znalazł i jakiegokolwiek życiowej sytuacji byś nie przeżywał. Patrząc na Jezusa, spoglądasz na Tego, który daje życie pełne, świetlane, mimo wszystko, mimo całego bezsensu cierpienia, trudzenia się, bólu i samotności. Patrząc na Jezusa patrzysz na Tego, który przychodząc na ten świat, bierze na siebie twoje troski i rozczarowania nie pozostawiając Cię samego z nimi. On wie co przeżywasz tu na tej ziemi łącznie z bólem, cierpieniem, krzywdą i niesprawiedliwością, bo sam to przeżył, i co wspaniałe, ofiaruje Ci coś więcej - życie i światłość na teraz i na wieki. Pamiętaj o tym i niech z tego powodu nadchodzące Święta Bożego Narodzenia będą dla Ciebie prawdziwie radosne i piękne! Amen.

Lublin, grudzień 2013

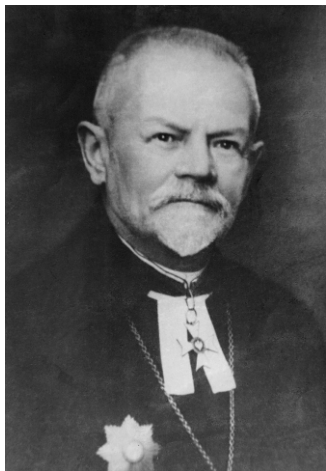
Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia, składam Wam, Drodzy Paraftanie i Wam wszystkim, którzy czytacie nasz Informator, życzenia prawdziwej radości z przyścia na ten świat Pana życia i światłości - Jezusa Chrystusa! Oby nieustająca radość z bycia w Chrystusie nowym stworzeniem, dawała Wam siły i mocy do przezwyciężenia wszelkich życiowych problemów i trosk również w Nowym 2014 Roku!

Wasz w Chrystusie!
Ks. Grzegorz Brudny

Z kart historii

Biskup Juliusz Bursche - symbol polskości Kościoła Ewangelickiego

Edyta Kowalczuk

Wśród pierwszych polskich księży ewangelickich aresztowanych przez okupanta niemieckiego w 1939 roku był Biskup Kościoła Ewangelickiego w Polsce - ks. dr Juliusz Bursche. 3. października 2013 r. minęła 74. rocznica Jego aresztowania, które miało miejsce po zakończeniu nabożeństwa w Kościele Św. Trójcy w Lublinie.

Ks. dr Juliusz Bursche urodził się 19 września 1862 roku w Kaliszu. Jego ojciec był wikariuszem w Kaliszu, a następnie w Łodzi i Zgierzu. Po ukończeniu gimnazjum ks. Bursche studiował na Wydziale Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu w Dorpacie, gdzie należał do Zrzeszenia Młodzieży Polskiej „Polonia”, nawiązującego do tradycji wileńskich filomatów i filaretów. Studia skończył w 1884 r. i w tymże roku, ordynowany w Kościele Św. Trójcy w Warszawie został tam wikariuszem, a następnie księdzem - diakonem. W wieku 32 lat został radcą konsystorskim, a trzy lata później - proboszczem w zborze warszawskim.

W końcu 1904 roku, ksiądz Bursche został mianowany generalnym superintendentem Kościoła Ewangelickiego w Polsce. W dniu 3. kwietnia 1905 roku w Carskim Siole przedstawiono go carowi jako „władzy najwyższej”. Wówczas, już jako Biskup, wręczył władzom zaborcy memoriał, domagając się prowadzenia religii w języku polskim. Żądania zostały spełnione.

Biskup Bursche od czasów uniwersyteckich związany był serdeczną przyjaźnią z ks. Aleksandrem Schoeneichem - wieloletnim proboszczem parafii w Lublinie i tu też często przebywał służbowo i prywatnie.

W 1915 roku, ks. Bursche został inicjatorem protestu przeciwko identyfikowaniu ewangelików z Niemcami i ich wysiedlaniu, za co jego samego wysiedlono w głąb Rosji. Do Warszawy wrócił dopiero po trzech latach, włączając się aktywnie w sprawy Kościoła i kraju. Po powrocie został członkiem Rady Zagadnień Politycznych - a głównie spraw oświaty, sądownictwa i spraw kościelnych, łącząc je z obowiązkami duchowej głowy Kościoła Ewangelickiego w Polsce.

Polska, która powstawała w 1918 roku z trzech zaborów, wymagała uregulowania wielu spraw, m.in. wyznaczenia granic państwa. Biskup Bursche uczestniczył w Misji polskiej w Paryżu, przedstawiając sprawy Śląska i Mazur, ich polskości i konieczności przyłączenia do Polski, uzyskując przychylność przedstawicieli Ententy. Traktat pokojowy w Wersalu w 1919 roku nie ustalił jednak ostatecznie żadnej z granic Polski, a o przynależności Górnego Śląska miał zdecydować plebiscyt. Do misji delegacji Rady Narodowej w Cieszynie włączyli się księża ewangeliccy, a księża K. Kulisz i J. Mamica prowadzili rozmowy i złożyli memoriały w Paryżu i Londynie.

Oprócz Śląska, bardziej żywotne znaczenie miała przynależność Mazur do Państwa Polskiego. Proces germanizacji protestantów mazurskich był dla władz niemieckich celem strategicznym. Do minimum ograniczono naukę języka polskiego, nabożeństwa główne głoszone tylko w języku niemieckim, natomiast polscy ewangelicy zbierali się na modlitwy w domach prywatnych, a wielu w ogóle opuszczało te tereny.

Niedolą Mazurów również zajęł się Biskup Bursche publikując liczne artykuły w „Zwiastunie Ewangelicznym” i wskazując w nich na konieczność rozbudzenia ducha narodowego w ludności mazurskiej. Główną Jego podporą w tym działaniu jest 80. ewangelickich pastorów, którzy jako rdzenni Polacy podnosili w Prusach Wschodnich ducha polskości, drukując polskie gazety, Biblię i książki do modlitwy.

W listopadzie 1918 roku, na wniosek Biskupa Bursche, podjęto rezolucję domagającą się połączenia Śląska i Mazowsza Pruskiego z Polską bez uprzedniego plebiscytu. Wiadomo, że niestety stało się inaczej. Kościół Ewangelicki był bardzo aktywny w organizowaniu pro-polskiej akcji agitacyjnej. Zarówno ksiądz Biskup Bursche osobiście, jak też Jego córka Helena, organizowali kursy dla agitatorów. Wiele ewangelików aktywnie działało w akcji plebiscytowej wydając odezwy, pisząc artykuły i ulotki. Siły przeciwnika były jednak mocniejsze...

Niekorzystny dla Polski wynik plebiscytu w 1920 roku bardzo głęboko poruszył społeczność ewangelików polskich. Biskup Bursche ponownie zbierał siły do dalszego działania, m.in. namawiając polskich działaczy

z Zaolzia by osiedlali się w okręgu działdowskim i tam działali na rzecz polskości.

Kiedy w Niemczech doszedł do władzy Hitler, w Polsce zaczęły się represje, zlikwidowana została wówczas m.in. „Gazeta Mazurska”.

Teodor Oberlaender, który na czele batalionu „Nachtigall” przeprowadził w 1941 roku masakrę uczonych polskich we Lwowie, zalecił szczególną czujność wobec działalności Biskupa Burschego.

W czerwcu 1938 roku Biskup Bursche odmówił ordynacji dwóch teologów, którzy ulegli propagandzie ideologii narodowo-socjalistycznej. Stenogram z rozmowy w tej sprawie został wysłany bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Berlinie.

Rozpoczęła się II wojna światowa - 1. września 1939 r. hitlerowskie Niemcy napadły na Polskę. Ksiądz Biskup J. Bursche, podobnie jak kardynał Hlond i metropolita Dionizy, wygłosił orędzie do Narodu, potępiając agresywną napaść na Polskę i wierząc w nasze rychłe zwycięstwo.

W pierwszych dniach września Ksiądz Biskup otrzymał, z Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, polecenie natychmiastowej ewakuacji na wschód. Do końca się ociągając, opuścił stolicę pociągiem towarowym, którym ewakuowano szpital wojskowy i 8. września dotarł do Lublina na plebanie tejże parafii. Następnego dnia dowiedział się, że Rząd już wyruszył w kierunku granicy rumuńskiej. Biskup Bursche oświadczył jednak w tym momencie: „jeśli już musiałem opuścić Warszawę, to nigdy nie opuszczę Polski, chcę dzielić jej los”.

Parafia lubelska nie miała wówczas duchownego, gdyż w maju 1939 roku zmarł jej wieloletni duszpasterz - przyjaciel ks. Biskupa - ks. dr Aleksander Schoeneich. Tu więc Biskup Bursche rozpoczął normalne urzędowanie - odprawiał nabożeństwa, udzielał Komunii Świętej i chrztu.

Warszawa przeżywała w tym czasie ciężkie dni, 9. września bomba zniszczyła dom Biskupa, a 17. września spłonął Kościół Św. Trójcy przy Placu Małachowskiego. Warszawa skapitulowała.

Hitlerowska służba policyjna od początku działała bardzo energicznie. W dniu 77. urodzin Księdza Biskupa - 19. września - z centrali Gestapo w Berlinie wyszedł rozkaz Jego aresztowania. W niedzielę 3. października 1939 roku, bezpośrednio po niedzielnym nabożeństwie, oficerowie specjalnej grupy operacyjnej II SD, zaarrestowali Księdza Biskupa wraz z diakonem Szendlem i przewieźli ich najpierw do więzienia na Zamku Lubelskim, a potem do Radomia. W listopadzie Biskup Bursche został przewieziony do centrali Gestapo w Berlinie, gdzie przedstawiono mu główne przyczyny aresztowania:

- zdrada narodu niemieckiego i polonizacja Kościoła Ewangelickiego,
- działalność polityczna w roli męża zaufania rządu polskiego,

- honorowe członkostwo w Związku Ziemi Zachodnich,
- przewodniczenie Komitetowi Plebiscytowemu na Mazurach,
- wydanie orędzia 1. września 1939 roku, potępiającego agresję hitlerowską na Polskę i wyrażenie nadziei na powrót Mazur, Śląska i Pomorza do Macierzy.

Po dwóch miesiącach ciągłych przesłuchań, ks. bp Juliusz Bursche więzień Nr 166Z, został przewieziony do obozu w Sachsenhausen Oranienburg k/ Berlina. W blokach 16, 17 i 18 osadzano tam księży wszystkich wyznań i narodowości, jednak jedynie Biskup Bursche pozostawał w izolacji jako więzień szczególnie niebezpieczny. Wszyscy księża, z wyjątkiem Biskupa, zostali 13. grudnia 1940 roku przewiezieni do obozu w Dachau. Uwięziona została prawie cała rodzina Bursche - trzej bracia Księdza Burschego i Jego wnuk byli więzieni w tym samym obozie, kilka baraków dalej. Jego listy pisane wówczas do żony świadczą o pogodzeniu się z losem, z nadzieją na przeżycie. Ostatni list pisany z obozu jest datowany 15. lutego 1942 roku, nie przeczuwał wówczas, że śmierć jest tak blisko...

Córkom, wezwanym na Aleję Szucha 20. lutego 1942 roku zakomunikowano, że ojciec zmarł i przekazano walizkę z rzeczami osobistymi oraz protezę nogi.

Wcześniej zginęli Jego dwaj bracia i syn Stefan, rozstrzelany w lutym 1940 roku w lasach pod Zgierzem.

Pamięci Księdza Biskupa Juliusza Burschego jest poświęcona jedynie płyta na cmentarzu ewangelickim w Warszawie przy ul. Młynarskiej, gdy prochów Jego nigdy nie wydano...

Parafia lubelska poniekąd „uczestniczyła” w początkowym etapie męczeńskiej drogi ks. Biskupa Juliusza Burschego. W naszym kościele odprawił ostatnie nabożeństwo, wygłosił ostatnie kazanie, modlił się, błogostawił... Tu rozpoczęła się Jego męczeńska droga prowadząca przez liczne cierpienia do śmierci.

W 70. rocznicę wybuchu II wojny światowej, w 2009 roku, Zbór lubelski ofiarował tablicę umieszczoną wewnątrz kościoła, oddając cześć pamięci Biskupa - Męczennika - Wielkiego Patrioty Księdza dr. Juliusza Burschego.

O Adwencie

(źródło: www.bik.luteranie.pl)

ADWENT (od łac. „Adventus” tzn. „Przyjście”) to czas poprzedzający wydarzenie, które odmieniło losy naszego świata. Warto go głęboko przeżyć, aby potem w sposób niezwykły przeżywać radość z faktu, iż „Bóg tak umiłował świat, że syna swego jednorodzonego dał, aby każdy kto weń wierzy nie zginął, ale miał życie wieczne.”

W Kościele Adwent jest początkiem nowego roku kościelnego składającego się z Pótrocza Pana (części świątecznej) i Pótrocza Kościoła (części bezświątecznej). Adwent rozpoczyna się pierwszą z czterech niedziel adwentowych, a kończy po zachodzie słońca 24 grudnia - w Wigilię Bożego Narodzenia. Adwent jest czasem przygotowania do godnego obchodzenia Świąt Narodzenia Pańskiego, ale również oczekiwaniem na ponowne przyjście Chrystusa na ziemię. Ma charakter zarówno radosny, jak i pokutny.

Dla ewangelików Adwent był i jest szczególnym czasem roku kościelnego. W tym okresie wierni częściej przychodzą do kościołów i kaplic, są częstszymi uczestnikami Stołu Pańskiego. W tych parafiach, gdzie nie każdej niedzieli odbywa się Komunia Święta, w okresie Adwentu jest ona sprawowana w każdą niedzielę. W większych parafiach, w tygodniu wierni gromadzą się podczas tzw. tygodniowych nabożeństw adwentowych. Nakrycia ołtarzowe w tym okresie mają kolor fioletowy. Podczas liturgii wstępnej po *Kyrie* zamiast *Chwała na wysokościach Bogu*, ksiądz intonuje hymn *Benedictus: Błogosławiony niech będzie Pan, iż nawiedził i odkupił lud swój*, natomiast zbór odpowiada:

*Prostujmy swoje drogi, Adwentu nadszedł czas,
Bóg daje pokój błogi, Bóg Chrystus wzywa nas
I mówi: Idę już. Przyjdź, Panie, przyjdź wołamy.
Otwarte już serc bramy, w nich dary swoje złoż.*

Nierozerwalnie związana z polską tradycją adwentową ewangelików jest muzyka tego okresu roku kościelnego. Przykładem takim jest pieśń-hymn, wybrzmiewający w domach i podczas każdego nabożeństwa adwentowego. To niezwykle dynamiczny i radosny utwór powstały w Niemczech na początku XIX wieku do muzyki Georga Friedricha Händla z Oratorium *Juda Machabeusz* nosi tytuł: **"Córko Syjońska"**. Jest to najbardziej znany adwentowy utwór muzyczny, a jego popularność jest porównywalna do kolędy "Cicha Noc".

W tym czasie, w domach pojawia się tradycyjny **Wieniec Adwentowy**, wokół którego przy zapalonych świecach gromadzi się rodzina, śpiewane są pieśni adwentowe, czytane jest Słowo Boże i zmagawiana modlitwa. Wieniec Adwentowy jest również obecny w części ołtarzowej ewangelickich kościołów i kaplic. Zazwyczaj upleciony

z zielonych gałązek jest ozdobiony czerwoną wstążką z czterema świecami, zapalonymi kolejno w każdą niedzielę Adwentu.

Historia Wieńca Adwentowego wiąże się z osobą ewangelickiego duchownego ks. Jana Wicherna, który w grudniu 1839 roku, w sali modlitw ewangelickiego ośrodka dla sierot z biednych dzielnic Hamburga wykonał i umieścił wieniec, na którym każdego zwykłego dnia Adwentu zapalał jedną matą świecę, a w niedzielę - większą. W ten sposób chciał dzieciom stworzyć rodzinną atmosferę i pomóc im odliczać dni do Bożego Narodzenia.

Tradycja przygotowywania Wieńca Adwentowego szybko się rozpowszechniła i trwa do dziś. Kulturowana jest nie tylko przez ewangelików, ale również przez katolików. W Wigilię zapala się na nim wszystkie cztery świece. Coraz częściej na świątecznym stole, obok wieńca, nie może także zabraknąć świec Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom – wspólnego, ekumenicznego przedsięwzięcia chrześcijańskich organizacji charytatywnych - Caritas, Diakonii i Eleos.

Innym zwyczajem, lubianym szczególnie przez dzieci, jest **kalendarz adwentowy** – specjalny kalendarz służący do odliczania dni od pierwszego dnia Adwentu do Wigilii Bożego Narodzenia. Każdego dnia Adwentu odkrywa się kolejny kartonik, za którym ukryta jest słodka niespodzianka. Zwyczaj ten znany jest i pielęgnowany w wielu krajach na całym świecie w rodzinach chrześcijańskich.

W parafiach odbywają się również tradycyjne **adwentówki (wieczory adwentowe)**, czyli spotkania dla dzieci, młodzieży czy innych grup parafialnych, które - w adwentowej atmosferze - wspólnie modlą się, śpiewają i rozważają Słowo Boże.

W niektórych parafiach, zwłaszcza na Śląsku Cieszyńskim, zachował się zwyczaj rozdawania podczas adwentowych spotkań - **wyroczków**, czyli krótkich fragmentów różnorodnych tekstów biblijnych, dobranych tak, aby poruszały i motywowały do osobistej refleksji. Wyrocзки mają zazwyczaj formę zakładek książkowych lub małych fiszek.

Od wielu lat, w okresie Adwentu, prowadzona jest w naszym Kościele akcja "Inny Adwent". Ma ona na celu inspirować wiernych do przemyśleń

nad własną duchowością, skłaniać do świadomego przeżywania swojej wiary i życia w zmaganiu się z codziennością. Zachęca również do poszukiwania sensu życia w Chrystusie.

innyadwent.cme.org.pl

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom prowadzone jest razem przez Caritas Polska, Diakonię Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, Diakonię Kościoła Ewangelicko-Reformowanego oraz Eleos – Dzieło Miłosierdzia Kościoła Prawosławnego. Podczas kampanii będą rozprowadzane świece wigilijne. Pozyskane w ten sposób środki zostaną przeznaczone na całoroczne dożywianie tysięcy dzieci w szkołach i świetlicach, na pomoc edukacyjną oraz letni wypoczynek. Diakonia Polska rozprowadzi w tym roku ponad 13 tys. świec.

Tegoroczna kampania odbywa się pod hasłem „Rozjaśnij dzieciom przyszłość!”. Chce podkreślić szczególne znaczenie procesu edukacji i wychowania dzieci, widzianego jako całość, podejmowanego przez nauczycieli, wychowawców, rodziców i opiekunów. Nasza akcja wigilijna chce także na swój sposób pomagać dzieciom w wyrównywaniu szans oraz chronić przed marginalizacją w życiu społecznym. (www.diakonia.org.pl)

Świece wigilijne w naszej Parafii są do nabycia po każdym nabożeństwie w kościele - przy gablocie z książkami oraz w dni robocze w kancelarii parafialnej.

Konferencja Wspólnoty Krzyża z Gwoździ w Odessie (Ukraina) - 3-7 lipca 2013 r.

Jolanta Szafrńska

Dwa lata upłynęły od momentu, jak na zaproszenie organizacji „Nagelkreuz Deutschland”, Parafia nasza została wprowadzona jako członek do Wspólnoty Krzyża z Gwoździ. Jest to konfraternia grupująca ludzi dobrej woli działających na rzecz pokoju, wzajemnego wybaczenia i pojednania. Nasza praca i obrany przez nas kierunek, zostały ocenione przez partnerską parafię z Muenster godnymi, by rekomendować nas jako przyszłego uczestnika tej wyjątkowej organizacji. Jako jedyna parafia w Polsce dostąpiliśmy tego zaszczytu, by zostać ambasadorem szczytnych idei szerzonych w ramach Wspólnoty przez Katedrę z Coventry. W ten sposób staliśmy się jednym z dziewięciu centrów Organizacji na terenie Europy Środkowo-Wschodniej.

Konferencje w okręgach odbywają się co dwa lata. Po Lublinie, gdzie miała ona miejsce w lipcu 2011, r., przyszła kolej na Odessę. Daleko - 1200 km, połączenia, nawet samolotowe niezbyt korzystne, lecz cóż: „noblesse oblige”- nie można w takiej sytuacji zważać na własną wygodę - jest to zarówno zaszczyt, jak i obowiązek. Drugą osobą oprócz mnie wydelegowaną do Odessy był przedstawiciel młodszego pokolenia p. Bartosz Makuch. Podzieliśmy się rolami. Bartosz przygotował prezentację naszej Parafii pod kątem podejmowanych działań, ja natomiast wystąpienie problemowe. Temat nasuwał się w tym okresie sam. Konferencja

rozpoczęła się 11. lipca, natomiast 13. lipca Polacy i Ukraińcy uczestniczyli w obchodach upamiętniających wydarzenia na Wołyniu w 1943 r. Właśnie tutaj, na tym spotkaniu, należało o tym powiedzieć, chociaż temat jest bardzo ryzykowny. Jak to zrobić, by przedstawić cały ogrom okropności, a równocześnie mówić o wybaczeniu i pojednaniu. Tym bardziej było to dla mnie osobiście trudne, ponieważ właśnie moja rodzina zdążyła stamtąd uciec, zostawiając cały swój dobytek. Oni zdążyli - inni nie. Ale dlaczego zdążyli? Dzięki uprzedzeniu przez sąsiadów - Ukraińców, którzy tę informację przekazali z narażeniem własnego życia. Ten dług wdzięczności upoważniał mnie, bym zabrała głos w duchu pojednania. Mam jednak też dług wobec tych, którzy zginęli zamordowani w sposób bestialski. Ten dług postarałam się spłacić, informując uczestników z innych krajów, którzy nie mieli pojęcia, co zaszło wówczas na Kresach Rzeczypospolitej.

Po przylocie do Odessy przybyliśmy do miejsca konferencji - do Kościoła Św. Pawła. Kościół pięknie utrzymany, duży, trzeci co wielkości po katedrach w Moskwie i Kijowie, w neoromańskim stylu, z nowoczesnym zapleczem pozwalającym na rozwijanie działalności ewangelizacyjnej, jak też diakonijnej, wzbudził nasz podziw. Co ciekawe, w kościele tym znajdują się organy firmy Walcker - podobnie jak w naszym kościele. Jakże tragiczne były dzieje tego zboru jak też budynku kościelnego, dowiedzieliśmy się później. Bogata, przyciągająca do siebie swoją otwartością społeczną gmina, była solą w oku bolszewickiemu reżimowi. Początek tragicznych wydarzeń to rok 1937, kiedy to proboszcz parafii uwięziony został w obozie pracy - łagrze. Jeńców politycznych - członków zboru - przybywało. W 1941r. nastąpiły pierwsze rozstrzelania ludzi identyfikujących się ze swoją religią, a swoją wiarę stawiających na czele wyznawanych przez siebie wartości. Wówczas to zginął pastor Karl Vogt wraz z 23. członkami zboru. Kościół został zajęty przez władze sowieckie. Umieszczono tam studio radiowe. Mimo to dewastacja budynku następowała w tempie niebywałym. Ostatecznym etapem zniszczenia było podpalenie. W wyniku pożaru, wieże i korpus kościoła zostały niemalże całkowicie zniszczone.

Centrum luterzańskie, wraz ze świątynią Niemieckiego Kościoła Ewangelicko-Luterńskiego na Ukrainie (DELKU), udało się odbudować z pomocą Kościoła Ewangelicko-Luterńskiego Bawarii. Szeroka działalność diakonijna w dużej mierze finansowana jest ze środków tej organizacji. Stanowi ona dla tamtejszej ludności nieoszacowane wsparcie. Obejmuje swoim zakresem zarówno pomoc ludziom starszym - „dzieciom wojny” - nieposiadającym praktycznie żadnych środków do życia, pomoc w zaopatrywaniu w niezbędne lekarstwa, jak też młodzież i osoby przybyłe z krajów azjatyckich do Odessy w poszukiwaniu szans życiowych. Zakres tej pomocy i zaangażowanie działających tam w ramach wolontariatu ludzi, jak dowiedzieliśmy się podczas konferencji, są imponujące.

Mitą niespodzianką dla nas było zorganizowanie na wzór lubelski godziny biblijnej. Podczas spotkania w naszej Parafii w przeszłości, uczestnicy mieli okazję pierwszy raz wziąć udział w tak otwartej formie dyskusji na tematy biblijne w odniesieniu do współczesnych realiów życia. Wolą ogółu zebranych było powtórzenie na wzór lubelski tego rodzaju wymiany stanowisk.

Oprócz gospodarzy, kolejno inne centra przedstawiały swoje problemy, na które natrafiają w pracy na rzecz pojednania. Wystuchaliśmy kolegów z Czech, Rumunii, Niemiec, Gruzji, z Międzynarodowej Fundacji z Krzyżowej, aż przyszła kolej na naszą prezentację. Pan Bartosz Makuch przedstawił bogato ilustrowane materiałem zdjęciowym życie i problemy naszej Parafii. Opowiadał o naszej współpracy z Muenster, także z innymi partnerskimi parafiami z Niemiec, o działalności Parafii na polu ekumenicznym, mówił też, jak chętnie odwiedzają nas młodzi ludzie, przybyli do Lublina z Niemiec w ramach wolontariatu spod „Znaku Pokuty” i o aktualnych problemach naszego zboru.

Po wystąpieniu kolegi z wielką treścią przystąpiłam do referowania obranego przeze mnie tematu. Przedstawiłam pokrótce historyczne tło wydarzeń, metody eksterminacji stosowane przez nacjonalistów ukraińskich i szacunkowe dane statystyczne dotyczące skali zbrodni. Ze względu na wyjątkową drastyczność zdjęć dokumentalnych, postanowiłam pozostawić je do wglądu zainteresowanym. W trakcie referowania okazało się, że nikt z obecnych nie słyszał o tych okropnych w dziejach narodów ukraińskiego i polskiego zaszłościach, w wyniku których, według szacunków, męczeńską śmierć poniosło około 130.000 Polaków i kilka tys. Ukraińców. Starłam się, by kwestia niesienia pomocy ze strony ludności ukraińskiej była przedstawiona rzetelnie, z podkreśleniem, jakim heroizmem była choć najmniejsza informacja, czy pomocny gest. W swojej wypowiedzi uwzględniłam również powojenne dzieje Lubelszczyzny wschodniej, gdzie także dochodziło do aktów terroru, gdzie w ostatnich latach wojny, wskutek nabrzmiałych problemów narodowościowych, zginęło w okrutny sposób około 15.000 ludzi. Nie pominęłam także problematyki związanej z przesiedleniami Ukraińców z Polski Wschodniej w ramach Akcji Wisła. Przyszła kolej na gest pojednania. Dzięki nawiązaniu kontaktów ze Stowarzyszeniem Panorama Kultur, otrzymałam 3 egzemplarze wydanej w lipcu br. książki - „Pojednanie przez trudną pamięć - Wołyń 1943”. Książka jest wynikiem ogromnej pracy włożonej przez studentów uniwersytetów lubelskich, jak też Uniwersytetu Wołyńskiego w Łucku. Staraniem młodych polskich i ukraińskich historyków zostały uwiecznione wspomnienia ludzi, którzy przeżyli te straszliwe wydarzenia. Jest to dokument świadczący o postawach ludzi odważnych i szlachetnych, mających śmiałość przeciwstawić się złu. Zamieszczone są tam zarówno wypowiedzi Polaków, jak i Ukraińców, komentarze historyków i wybrane akty prawne. Książka wydana jest jako dzieło dwujęzyczne - w języku polskim i ukraińskim. Od Stowarzyszenia otrzymałam gratis dwa

egzemplarze, trzeci kupiłam, mając świadomość, że wspieram tym działalność ludzi dobrej woli. Dwa egzemplarze zostały na Ukrainie. Jeden egzemplarz z wpisaną w imieniu naszego zboru dedykacją przekazaliśmy - za pośrednictwem Biskupa DELKU - parafii w Łucku, ponieważ to właśnie Łuck był stolicą Wołynia. Drugi egzemplarz otrzymał Biskup Kościoła luterńskiego na Ukrainie ks. Uland Spahlinger, a trzeci pozostawiliśmy w naszej Parafii do ewentualnego przejrzania przez osoby zainteresowane tą tematyką.

Oba referaty zostały przyjęte przez zebranych niezwykle poważnie. Wydarzenia wołyńskie szczególne zainteresowanie wzbudziły wśród delegacji niemieckich, o czym świadczyła prośba o przestanie elektronicznej wersji książki, jak też wzbudziły zainteresowanie delegata Katedry w Coventry. Wystąpienia nasze zaowocowały propozycją objęcia przez Centrum Lubelskie przewodnictwa w naszym okręgu Wspólnoty na okres lat 2013 - 2015. Przewodniczącym został p. Bartosz Makuch. Jako przedstawiciel młodszego pokolenia z pewnością sprostą on powierzonym sobie zadaniu i zjedna na rzecz naszych idei ludzi chętnych, by się zaangażować w realizację tak szczytnego celu, jakim jest szerzenie świadectwa o wybaczeniu i pojednaniu.

Po obradach, tak jak każdego dnia, udaliśmy się do kościoła, gdzie uczestniczyliśmy w nabożeństwie celebrowanym w 3 językach: ukraińskim, niemieckim i angielskim. Było to wielkie przeżycie - kolejny krok ku realnemu uczestnictwu we Wspólnocie.

Następnego dnia zorganizowana była konferencja prasowa dla ukraińskich mediów. Odniosłam wrażenie, że obecność przedstawicieli prasy i telewizji nieco onieśmielała dyskutantów. Tematykę stanowiły relacje pomiędzy chrześcijanami różnych konfesji, przynależnymi do różnych narodów, a także relacje władz sowieckich do kościołów i praktykujących wiernych. Po konferencji część uczestników przeszła do kościoła na nabożeństwo, którego fragmenty były transmitowane przez miejscowe media.

Nadszedł dzień żegnania się - takie chwile są zazwyczaj smutne. Ostatnie nabożeństwo celebrowane było przez Biskupa Ulanda Spahlingera, proboszcza parafii odeskiej i przez panią wikariusz. Trzy języki, Modlitwa Pańska w co najmniej sześciu. Wszyscy mieliśmy świadomość prawdziwej wspólnoty - jeden BÓG, jeden cel. Refleksja, jak wiele nas łączy pomimo tak ogromnych różnic. To jest wspaniałe, że pomimo niekiedy całkowicie innych punktów odniesienia, innego spojrzenia na stawiane problemy, potrafimy tak otwarcie rozmawiać i zachęcać siebie nawzajem do dalszej pracy. Pożegnanie na lotnisku. Jeszcze w Warszawie ostatnie uściski i życzenia szczęśliwego powrotu do domu z tymi, którzy lecą dalej.

Mamy dwa lata czasu, by na kolejnym spotkaniu w Pradze ponownie zreferować naszą pracę za nadchodzący okres. Pamiętajmy, że zaufanie, jakim nas obdarzono, powierzając przewodnictwo naszemu Centrum, zobowiązuje.

Z życia parafii

Andrzejkowy Wieczór Gier Planszowych - 30.11.2013 (fot. A. Ner)

Plan nabożeństw na grudzień 2013 i styczeń 2014 r. wraz z wykazem tekstów liturgicznych i kazalnych

wszystkie nabożeństwa niedzielne zaczynają się o godz. 10.00

22 grudnia - 4. Niedziela w Adwencie
(Nabożeństwo Spowiednio - Komunijne)
teksty liturgiczne: List do Filipian 4,4-7;
Ewangelia wg św. Łukasza 1,(39-45)46-55(56)
tekst kazalny: Księga Izajasza 52,7-10

24 grudnia (wtorek, godz. 16.00) - Wigilia Narodzenia Pańskiego
(Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: Księga Izajasza 9,1-6;
Ewangelia wg św. Łukasza 2,1-14(15-20)
tekst kazalny: 1. List do Tymoteusza 3,16

25 grudnia - 1. Dzień Świąt Narodzenia Pańskiego
(Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: Księga Izajasza 7,10-14;
Ewangelia wg św. Mateusza 1,(1-17)18-21(22-25)
tekst kazalny: List do Kolosan 2,3-10

29 grudnia - 1. Niedziela po Narodzeniu Pańskim
(Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: Ewangelia wg św. Łukasza 2,(22-24)25-38(39-40);
1. List św. Jana 1,1-4
tekst kazalny: Księga Izajasza 49,13-16

5 stycznia - 2. Niedziela po Narodzeniu Pańskim
(Nabożeństwo Spowiednio Komunijne)
teksty liturgiczne: Księga Izajasza 61,1-3(4-9)10.11;
Ewangelia wg św. Łukasza 2,41-52
tekst kazalny: List do Rzymian 16,25-27

6 stycznia (poniedziałek, godz. 10.00) - Święto Epifanii
(Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: Księga Izajasza 60, 1-6 ; Ewangelia wg św. Mateusza 2,1-12
tekst kazalny: 2. List do Koryntian 4,3-6

12 stycznia - 1. Niedziela po Epifanii (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: List do Rzymian 12,1-3(4-8) ; Ewangelia wg św. Mateusza 3,13-17
tekst kazalny: Księga Izajasza 42,1-4(5-9)

19 stycznia - 2. Niedziela po Epifanii (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: 2. Księga Mojżeszowa 33,17b-23;
Ewangelia wg św. Jana 2,1-11
tekst kazalny: List do Hebrajczyków 12,12-18(19-21)22-25a

26 stycznia - 3. Niedziela po Epifanii (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: 2. Księga Królewska 5,(1-8)9-15(16-18)19a;
Ewangelia wg św. Mateusza 8,5-13
tekst kazalny: Dzieje Apostolskie 10,21-35

Zachęcamy do wpisywania się na listę lektorów do czytań tekstów liturgicznych podczas nabożeństw. Lista jest zawsze wyłożona na ladzie po prawej stronie od wejścia do kościoła. W ten sposób czynnie uczestniczymy w nabożeństwie poprzez własny wkład w głoszenie Słowa Bożego.

*Przygotujcie na pustyni drogę Pańską.
Oto Wszechmocny, Pan przychodzi w mocy. (Iz 40,3.10)*

Zaproszenie

Wszystkich parafian serdecznie zapraszamy na **wspólny wyjazd wypoczynkowo - integracyjny**, organizowany przez naszą Parafię, w dniach **od 26. stycznia do 31. stycznia 2014 r.** (drugi tydzień ferii zimowych), **do Istebnej w Beskidzie Śląskim.**

Okolice Istebnej zachęcają do czynnego wypoczynku. Oprócz licznych terenów narciarskich o różnym stopniu trudności, można relaksować się w basenach termalnych, zwiedzać okolicę, m.in. Wistę, ze wszystkimi jej atrakcjami, takimi jak np. Muzeum Beskidzkie, Muzeum Narciarstwa, Galeria Sportowych Trofeów Adama Małysza i inne.

Zakwaterowanie jest zapewnione w domu parafialnym Parafii w Istebnej, gdzie czekają na nas dobrze wyposażone pokoje, a tamtejsza kuchnia zapewnia smaczne całodziennie wyżywienie (dwa lub trzy posiłki, w zależności od wyboru). Cena za pobyt jednej osoby (z pełnym wyżywieniem) wynosi 325 zł, czyli 65 zł dziennie. Pozostałe koszty uczestnicy pokrywają we własnym zakresie.

Dla rodzin z dziećmi, ewentualnie dla innych osób, które mają gorszą sytuację materialną, przewidujemy dofinansowanie z budżetu parafialnego, którego wysokość będzie ustalona w późniejszym czasie. Możliwe jest dofinansowanie samego pobytu, bądź innych wydatków związanych z pobytem (np. kosztów wstępu do zwiedzanych obiektów).

Zakładamy, że uda nam się zorganizować dojazd wszystkich uczestników we własnym zakresie (najlepiej własnymi samochodami).

Jednak aby wyjazd doszedł do skutku, powinniśmy zebrać grupę min. 15 osób.

Osoby chętne prosimy więc o zgłaszanie się do kancelarii parafialnej lub do Proboszcza - w terminie do 20. stycznia 2014 r.

Ogłoszenia

- Nabożeństwa stałe w kościele parafialnym przy ul. Ewangelickiej 1 odbywają się w każdą niedzielę o godz. 10.00. Zazwyczaj w każdą pierwszą niedzielę miesiąca są to nabożeństwa potęczone ze spowiedzią i Komunią Świętą. Podczas wszystkich nabożeństw niedzielnych, co tydzień, w plebanii, odbywają się zajęcia szkółki niedzielnej dla dzieci.

- W każdy ostatni piątek miesiąca, o godz. 12.00 w kościele odbywa się *Modlitwa o Pojednanie* odmawiana tego dnia w centrach Wspólnoty Krzyża z Gwoździ z Coventry na całym świecie. Spotkanie modlitewne zwykle trwa kilkanaście minut. Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy.

- *Bis ore qui cantat* - *Kto śpiewa, modli się podwójnie* (Augustyn z Hippony). Zapraszamy Panie i Panów do wspólnego śpiewania, na próby naszego chóru parafialnego, która odbywają się w każdą środę o godz. 17.30 w budynku plebanii. Próby prowadzi nasz kantor Adam Załęski.

- W każdy czwartek o godz. 16.15, w budynku plebanii odbywają się Spotkania Biblijne, prowadzone przez naszego Proboszcza, na których omawiane są szeroko pojęte kwestie biblijne, jak i wyznaniowe. Wszyscy chętni, niezależnie od wyznania, są mile widziani. Aktualnym tematem rozważań jest Ewangelia wg św. Jana.

- W dniu **20. grudnia (piątek), o godz. 17.00**, w budynku plebanii, jak co roku odbędzie się **Wieczór Adwentowy**, podczas którego będziemy chcieli zastanowić się nad zbliżającym się czasem Świąt Bożego Narodzenia, spotkawszy się w szczególności w gronie najmłodszych i najstarszych członków naszego Zboru. Wszystkich serdecznie zapraszamy!

- Nabożeństwo niedzielne w dniu **22. grudnia** będzie nabożeństwem szczególnym, **dedykowanym seniorom**. Stąd gorąco zapraszamy wszystkie osoby starsze, a osoby mające kłopot z dotarciem do kościoła prosimy o kontakt z kancelarią parafialną. Po nabożeństwie przewidziane jest spotkanie w sali parafialnej.

- W Święto Epifanii - **6 stycznia 2014 r.** przewidywany jest **wyjazd naszego chóru parafialnego do Radomia**. Chór wystąpi gościnnie, wraz z trzema innymi chórami, w okolicznościowym koncercie organizowanym przez Parafię w Radomiu. Osoby zainteresowane wspólnym wyjazdem z chórem, prosimy o zgłaszanie się do Proboszcza lub do kancelarii parafialnej. Wyjazd planowany jest po przedpołudniowym nabożeństwie, a powrót - w godzinach wieczornych.

- W okresie od **18. do 25. stycznia 2014 r.**, w ramach **Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan**, odbędą się dwa wydarzenia związane z udziałem naszej Parafii. Pierwszym z nich, w niedzielę 19. stycznia, będzie występ naszego chóru parafialnego w ramach koncertu kolęd - początek o godz. 15.00, Aula Uniwersytetu Medycznego przy ul. Jaczewskiego. Drugim z nich, będzie nabożeństwo ekumeniczne w dniu 20. stycznia w naszym kościele - godz. 18.00.

- Przypominamy, że z końcem grudnia mija termin do opłacania składki parafialnej. W myśl naszego Prawa kościelnego, każdy dorosły parafianin winien uiszczać na rzecz Kościoła składkę równą co najmniej 1% jego rocznego dochodu. Osoby, płacące składkę, mają prawo do głosowania na Zgromadzeniu Parafialnym i kandydowania do organów parafii. Opłacenia składki można dokonać bezpośrednio w kancelarii parafialnej lub przelewem na konto, przy czym przyjmujemy wpłaty jeszcze do końca stycznia. Osoby, których sytuacja materialna i rodzinna nie pozwala na opłacanie składki, mogą wnieść podanie do Rady Parafialnej o zwolnienie z tego obowiązku.

- Zapraszamy do nabywania czasopism i książek, znajdujących się w ladzie stojącej w przedsionku kościoła. Jeśli bylibyście Państwo zainteresowani nabyciem innej pozycji, której aktualnie nie posiadamy, prosimy o kontakt po nabożeństwie lub w ciągu tygodnia.

KĄCIK dla

redaguje Anna Brudny

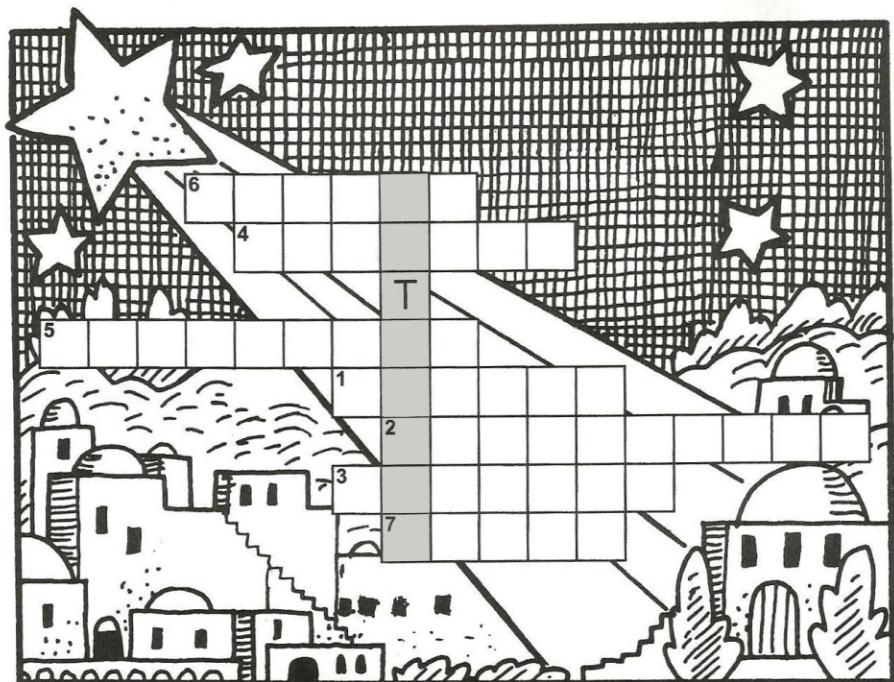
Kochane Dzieci!

Wkroczyliśmy kolejny raz w czas Adwentu. W Adwencie przygotowujemy się do Świąt Bożego Narodzenia i czekamy na ponowne przyjście Pana Jezusa. W Adwencie spędzamy dużo czasu na sprzątaniu naszych domów, pieczeniu świątecznych potraw i przygotowywaniu się do nadchodzących Świąt. Cieszymy się na prezenty i spotkanie z bliskimi. Ale najważniejszy w tym wszystkim, o czym nie powinniśmy zapomnieć, jest Pan Jezus! Zbliżają się Jego urodziny i powinniśmy wszyscy razem je świętować.

Życzę wam, żeby Ten, który jest najważniejszy, zawsze był obecny w życiu waszym i waszych rodzin. Oby te Święta były radosne i szczęśliwe.

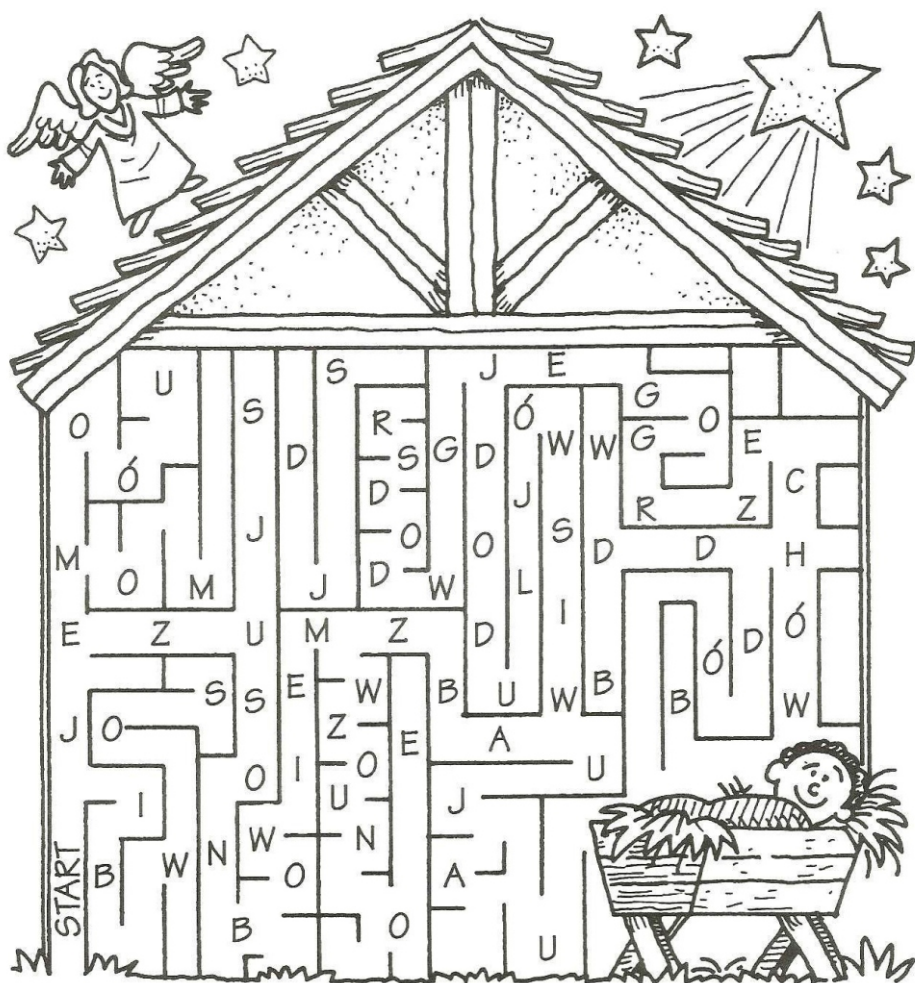
ŁAMIGŁÓWKI BIBLIJNE

Przeczytaj historię z Ewangelii wg św. Mateusza 2,1-11 (przypisy), która opowiada o Mędrcach ze Wschodu. Rozwiąż krzyżówkę, wpisując odpowiedzi w odpowiednie kratki. Litery z zacieniowanych kwadracików utworzą nazwę bardzo ważnego miasta.

1. Dziecko urodziło się za czasów króla (w. 1)
2. Mędrcy ze Wschodu przybyli do (w. 1)
3. Herod wypytywał się arcykapłanów, gdzie się miał narodzić
..... . (w. 4)
4. „Wypytajcie się starannie o ”. (w. 8)
5. Kiedy znaleźli Dziecię, się Mu. (w. 11)
6. Mędrcy otworzyli swe (w. 11)
7. Oprócz złota i kadzidła Mędrcy przynieśli (w. 11)

Dokończ zdanie z Ewangelii wg św. Mateusza 1,21, przechodząc przez labirynt. Znajdź właściwą drogę, wiodącą do wyjścia z labiryntu, a później spisz kolejno napotkane litery na liniach na dole strony.

Nadasz Mu imię _____

Informacje stałe

Parafia Ewangelicko-Augsburska
Św. Trójcy w Lublinie
20-078 Lublin, ul. I Armii Wojska Polskiego 10
tel. +48 (81) 44 210 50

Kancelaria czynna w czwartki i w piątki
w godz. 10.00 - 16.00

numer konta parafialnego:
Bank Millennium S.A.
dla wpłat złotych:
25 1160 2202 0000 0001 5785 1655
dla wpłat w walucie obcej:
06 1160 2202 0000 0001 5785 3937
SWIFT: BIGBPLPW
IBAN: PL 06 1160 2202 0000 0001 5785 3937

strona internetowa: www.lublin.luteranie.pl
kontakt e-mail: luteranie.lublin@gmail.com
 www.facebook.com/luteranie.lublin

Kościół parafialny
Lublin, ul. Ewangelicka 1
zwiedzanie wnętrza kościoła
możliwe po uprzednim
uzgodnieniu telefonicznym
lub mailowym.

Filiał w Kuzawce nad Bugiem (pow. włodawski)
nabożeństwa (Spowiednio-Komunijne) odbywają
się w domu prywatnym, raz w miesiącu, w
uzgodnionym terminie, o godz. 14.30

Proboszcz-administrator:
ks. Grzegorz Brudny
jest do dyspozycji parafian oraz innych
osób po każdym nabożeństwie oraz po
uprzednim uzgodnieniu telefonicznym
pod numerem telefonu: 609 092 552
lub pod numerem Parafii
kontakt: luteranie.lublin@gmail.com

Rada Parafialna
Prezes: Artur Jakubanis
kontakt: rada.parafialna.lublin@gmail.com

Muzyka kościelna
kantor Parafii: Adam Załęski
kontakt: adam.zaleski@interia.pl
tel. 608 593 355

Administrator strony internetowej
Grzegorz M. Wójcik
kontakt: gmwojcik@gmail.com

Spis treści

Redakcja

Od Redakcji.....	2
Słowo od Rady.....	3
Rozważania biblijne.....	4
Z kart historii.....	5
O Adwencie.....	10
Z kroniki parafialnej.....	13
Z życia parafii.....	17
Plan nabożeństw na 12.2013 i 01.2014.....	17
Ogłoszenia.....	19
Kącik dla dzieci.....	21

wydawca:

Parafia Ewangelicko-Augsburska
Św. Trójcy w Lublinie

przygotowanie i opracowanie tekstów:

Artur Jakubanis
kontakt: akkon@post.pl

skład i projekt graficzny:

Magdalena Ner
kontakt: nermag._@orange.pl
korekta: Anna Łoboda

druk: **multi**press
drukarnia studio

Informator sfinansowany ze środków
Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Lublinie